

вода ; а защото Исусъ ѝ поиска да пие, тя се почуди какъ той, Іудеанинъ, иска отъ нея вода ; защото Іудеитѣ нѣмахъ никакъ общеніе съсъ Самаритянитѣ, освѣнъ въ най голѣмы нужды. А Исусъ я поучаваше като казваше : „че той може да ѝ даде жива вода, отъ която който пие никога не ожеднява, и че ще дойде врѣме дѣто ще са покланятъ Отцу не само въ Іерусалимъ вече или въ Газиримъ, но въ сичвый свѣтъ, и ще му принасятъ истинно и духовно служеніе.“ И понеже Самарянката му рече, че ще дойде Мессія, и той ще рѣши тѣзи недоумѣнія, и ще покаже съкоя истина, Исусъ опрѣдѣлено ѝ каза : „Азъ съмъ онзи който приказвамъ съ тебе.“ (Іоан. д. 1—26.).

§. 14. Самарянката проповѣда Христа за пророкъ.

Тогази като пристигихъхъ и ученицитѣ му отъ градътъ, принуждавахъ го да ѣдѣ ; а той имъ рече, че той има друга храна непозната тѣмъ, и тя е да направи волята на Отца си. А жената като дойде въ Сахаръ, приказа сичко, което бѣ приказвала съ Іисуса, и проповѣда че той непременно е пророкъ, защото ѝ приказалъ сичко, което бѣ направила въ животътъ си. За туй Сахаритянитѣ излѣзохъ да посрѣщнатъ Іисуса, и го помолихъ да влѣзе въ тѣхный градъ, дѣто пристоя два дни, и мнозина повѣрвахъ въ него. (Іоан. д. 27—43.).

§. 15. Исусъ като укори Назорянитѣ за невѣрството имъ, прѣсели са въ Капернаумъ.

Слѣдъ туй дойде първо въ Галилея, и поучаваше въ тамошнитѣ синагогы. Послѣ въ Назаретъ, и като